

ივერია

რედაქცია: ნიკოლოზის ქუჩა, 21.

ბაზუმიის დასაბარებლად და განქვეყნებამთა დასაბუჯად უნდა მომართოს ჩვეულებისა და წესის-იხილვად განაგრძოს. საზოგადოებრივი საქმეების განსაცემად. **ფასი განქვეყნების:** ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე 16 კაპ, მეორეზე 8 კაპ.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

არამატიონიანი

იმ ხელის-მომწერით, რომელთაც ნახევარ წლით აქვთ დაკეცილი განსეთი შარბინდელ წლის ზარველ ინჟინრდენ, განსეთის ვახუშტი მოკვანთი ამ წლის ზარველს მარტს, რადგან შარბინთი თთვე და ჩვიდმეტრი დღე მიღებული აქვთ განსეთი და ესლავ ერთის თთვისა და ცნებების დღის განსეთი ზირველ მარტამდე შეუსრულდით. ვისაც ჰქონს ზარველ მარტი-დამ ამ წლის დამდეგამდე მიიღოს განსეთი, უნდა გამოეგზავნოს ათის თთვის ფასი განსეთის 8 მან. 33 კაპ.

ბირველი ვერძი სამკურნალო ექიმის ნავასარდიანისა

(კუთხაში, ვირონიკის ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დილაობით:

ბ. ს. ნავასარდიანი, 11—12 საათ. იმთა, ვისაც სურს: სწავლებანი სახორტურგო, ვენეროული და სიფილისი.

გ. მ. ჩაიკაია, 9—10 საათ. სწავლებანი: თვალისა, შინაგანი და ნერვულებისა.

გ. ქაიბა ს. ა. დუნაგა-გარუნენი

ფელეტონი

მელა არ ვარ, გელაქუცო, მოგთინთლო და გვაგალო, არც ჩინს ვეძებ და არც ქებას, — პირში ვაქო, უკან ვკორო; მე კაცო ვარ მართლის მოძებელი, მუსრის შეცდომა გავსწორო, გზა ვაჩვენებო სიმართლისა და მით ბოროტს ავაშორო.

წაკითხვა

როთი იმინა თავი შუა დიდ-მარგამ... —საკვრებელი თუ არა? —თავ-გასულდება კრე-პიხა... —ზრის შექნაზე უნდა... —**Ноб. Обоа.** ანა სურვილი—ზრის შექნა, აზრ-ლოგოვკ! —შეგნებრი ვარბირი და ცუდი ვატრონიშობი... —პარტ თუშინანცი და ჩვე-ნი ერთობა.

ოღდემე საქართველოს ცხოვრების მემბრანე რაიმე განსაკუთრებულის ნიშნით აღნიშნავს ჩვენთა შვილი-შვილთა საკონდელდა და გულის ხმასა შინა შინადაცხდელად 1897 წლის შუა დიდ-მარგის, სახელდობრ-კვი 23 მარტს.

კო 11—12 საათ. სწავლება დღინ დათა სქესისა და ბავშვებისა.

ბ. ა. პასანსანდი. — დღის 10—11 ს. ქალთა სენით ავადმყოფებს, ოთხშაბათობით, პარასკეობით და შაბათობით; და 11/2—2 საათ. ორ-შაბათობით, სამშაბათობით და ხუთ-შაბათობით.

ა. ფ. პრატსკევიჩი. 12—1 საათ. სწავლებანი: ყურისა, ყელისა, ცხვირისა და გულ მკერდისა, ორშაბათობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით.

ა. მ. შუგინაოვი. 12—1 საათამდე. შინაგან, ბავშვთა და ნერვის ავად-მყოფობისა, სამშაბათ, ხუთშაბათ და შაბათობით.

ა. ბ. კანაშკინი. 1—1/2 საათ. სწავლებანი: შინაგანი და ბავშვებისა.

სადამოაობით:

ა. ფ. პრატსკევიჩი. 5—6 საათ. სამშაბათს, ხუთშაბათს და შაბათს.

ა. მ. შუგინაოვი. 5—6 საათ ორ-შაბათ, ოთხშაბათ და პარასკეობით.

ბ. ა. ნავასარდიანი. 6 1/2—7 1/2 საათამდე.

სამკურნალოში გამოიკვლევენ ქიმიურად და მიკროსკოპიურად შარდს, ნახველს, სისხლს, რძეს და სხვ. რჩევა-დარიგებისა და რეცეპტების დაწერის ფასი ათი შუბრი; ფასი კონსილთუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით. სამკურნალოში საწვავი აქვს ავადმყოფობათვის.

დაქრტორია სამკურნალოში დოქტორი მ. ზედიანისა ნავასარდიანი. (წ)

ტელიისი, 29 მარტი.

გარდა იმისა, რომ ჩვენს ქალაქში გაბატონების აქაურმა სომხობამ საბუთად წამოაყენა ქალაქი ჩვენია*, ორიოდე სხვა საბუთი და დავისაბეჭო საკუთრივ ჩვენს, ქართველებს, და თავ-მოწონებით პირში მოგვანაღეს. თქვენ, ქართველები, რა კაცები ხართ? მარტო ჩრდილ ქვეშ წამოწოლილხართ უნწით ხელში და ამტან-რებით ძილ-მორეულნი, ჩვენ, სომხები, უფრო მხნე ვართ, უფრო გამბრუნებულნი, ჩვენ თქვენზე მეტნი ვართ სწავლით, ცოდნით, თქვენზე მეტი ფული გვაქვს და რად გიკვირო, რომ თავზე წამოგასხელით. ეს წინ-მოყვარეობა და მართლა საწყენი ღია-პარაკი იქამდე გასქიშეს, რომ ესეც კი სთქვს აუწილებლად: ელზან-დელ დროში „ქუშინაბა“, კაცთ-მოყვარეობა და სხვა ამისთანა ტუბილ-ტუბილი და აღმინის სასახელი მადლი ზღაპრია და ტყუილ-უბრალო დაქაქაქი მოკლად და უსაქმო კაცისა. ესეც არ იქმარეს და იქამდე თავს გვიდნენ, რომ გვეუბნენ: კაც: კულტურის წარმომადგენლები კაცისათვის ჩვენს ვართ და ჩვენი მადლობელი იყავით, რომ კულტურა ჩვენ შემოგვტანეს საქართველოში. სასაცილო კია; მაგრამ მაინც მაგალითად მოჰყავთ ერთი სომეხი, რომელსაც მუხათ გვერდში მამული უყენდა და ეს მამული თითამ ისე წაუწვივია წინ, რომ ღამის ჩვენთვის

* იხილეთ „ივერია“ № 56.

ქუის მასწავლებლად შეიქმნენ.

ყოველ ამას გვიქადაგებს ერთი აქაური რუსული განუთ სომხის რედაქტორობით და დღინე შემოიყრილი სასაცილოდ გვიდგმს ჩვენს, ქართველებს, მიწასთან ვასწორებს. თუ სასაცილოდ ავლება და მიწასთან ვასწორებს აქ მეტი თქმა, საწყენი ხომ უსათუოდ არის, რომ ეგრე კანდიერად მხვარში გვხვევენ ჩვენს, ქართველებს. მერე ვინ? სომეხები. ერთის კაცის წინდაუხედავ ლაბარავ მთელს აქაურს სომხობას რად აბრალებთო, გვეტყვიან, მართალია: ერთმა რომ აქ იცოდეს სად რა სთქვას და როგორა სთქვას, მთელი აქაური სომხობა რა ბრალოა? ის ბრალო, ბატონებო, რომ, ჩვენ და სამწუხაროდ, არცერთმა სომეხმა საქორად არ დაინახა აქ სიტყვა შეგბრუნების იმუცნაურ რუსულ-სომხის განუთისათვის და ეთქვა: მაგას რაგებსა პოდავო. მართალია, ვისა აქეს იმოდენა დრო და მოკლეობა რომ თვითვეულის ცალკე რახუნს პასუხი აძლოს კაცმა, მაგრამ აქ ამ ნაირი გამართლება თავს არ დაიჭერს. თუ ბნინა ვართ-იანცმა საქორად დაინახა დღევანდამა ავტობიუსა, რომ ორი კაცი-ქართველი გამოავლო სამსახური დამთუერთი, თუნდნა „НОВОЕ ОБО-პривне“ — აქედ-იქით უკბიერო კებნა დაიწყო სომხობის და ქართველობის თაობაზე და ამისათვის ერთმაც და მეორემაც დრო და მოკლეობა მთელი ივღეს, ნუ თუ კანდიერი თარეში სხენებულ რუსულ-სომხის გა-

ზეთისა ღირსი არ იყო სიტყვა დე-ხარჯათ ან ავად, ან კარგად. ყვე-ლა გაუწუმდა, ხმა არავინ ამოი-ლა. ვაჩუმება, ხმის ამოღებლობა შესძილა და საბუთიანი იქ, საცა წინ დაუხედავობა შეეგება საგანს, რომელსაც საზოგადოებრივი მნიშვნელობა არა აქვს და კუდა დამჯდარ კაცისათვის არავფერს ღირებულს არ წამოადგენს. ხოლო იქ, საცა ერთი ერთი მეორეს სასაცილოდ ივღებს როგორც მეტს ბარტს ქვეყნისა და ეუბნება: შენ სულები ხარ და მე კუქურა, შენ ბრაცი და უსწავლე-ლი ხარ და მე განათლებული და ნასწავლი, შენ დატკი ხარ, მე მდი-დარი, შენ თულებს მეტს არას აყე-თებ, მე-კი ვირჯები, „უხვინაბა“ და სხვა ამისთანა რამ ჩემთვის ზღა-პარია, — და შენ-კი მე ზღაპრით გი-ნდა ფონს ვახვიდე, ნუ თუ ყოველი-კი ეს ღირსი არ იყო და არ არის, რომ აქაური სომხებს ვისმე ხმა ამო-ელო? ვთქვით მხვარში ვახვევა ქართ-ველებსა და ბაქოთა სომხობისა არაფრად მიიჩნიეს, ეს „სამოთხისა რიგება“ და სხვა ამისთანა მადლიანი საფუძველი კაცთა ცხოვრებისა, კაცურ-კაცობისა, აღმინანობისა სომე-ხის სახელით სასაცილოდ რომ აიგ-დეს, უარ-ჰყვეს, ვითარცა მეტი რამ მაგარი, — ნუ თუ არც ერთმა სომეხ-მა არ ითავილო, არ უუკადრისა და რისხევა-ყარობით არ შეუტარა ვისაც ჯერ არს, — ამას რას რომ შეეცო: გი-ნა სომეხი-კი აღმინანო არ არის, პირ-ტუტევი მხეცია, რომ უარ-ჰყოფდეს „კაცთ მოყვარეობას“ და სხვას ამის.

ხოვეთი — რასაკვირველია, ხშირად გააცისკროვნება იმით გონებას.

მერე კრებამ რა ქენა? იმის მი-გვირავ, რომ ანგარიში გავწიო ამ „თხუთმეტის“ სურვილისათვის და, რამდენადაც შესაძლებელი იყო, დავემყოფებინა ეს სურვილი, — ან რაგომ, არ უნდა ასამოგონეს აღმინანა აღმინანს? — არ შეიწინარა იგი, არ შეიწინარა, წარმოიდგინეთ, მხოლოდ და მარტო იმიტომ, რომ იგი უმრეზო იყო, უსახელი! აქ საბუთის მომზრთა სიმრავლად დასძ-ლია უსახუთობის მსურველთა რიცხისა, ჩემდა და გზ. „Ноб. Обоа.“ — სიმწუხაროდ, გამიარჯვა, თუცა ეს გამარჯვება, რასაკვირველია, საბო-ლოლო და სამუდამო არ არის და ჩვენ ჯერ კიდევ არა ერთხელ წამო-ჩვეულებას წინ ჩვენს უსახუთობას.

დიდ, ბევრს გონიერს აღმინანს ეს გამარჯვება მწუხარების მკვალოდ დასძინა გულში და ამას თქმევი-ნებს, — ეს რა დრო დადგა, რომ აღ-დეთის რისხვა გვეყვია, რომ აღ-მინანა ველორა სთქვას ის, რაც უნ-და და რაც მსურსო. თუ ამ სი-დულტორის ესლავე არ მოველეთ ბო-ლო და არ გავუკვლავდით, შეიძ-ლებო ბოლოს იქამდე მივიდეს სრულ-ბოლო, რომ ყოველ აღმინანს ამა თუ იმ მოქმედებას საზოგადო ასპარე-ზედ მიზეზი და საბუთი მოსთხოვონ.

ეროვიდობა, სად წვალით, ამ გზით რომ ვიაროთ? ასეთი გზა და სავა-ლი საქართველოს დაპლუნავს და იი, ეს უკლავს გულს ისეთს დარაჯს ქარ-თველთა სიყვეთისა და დღევანდელ-ლობისა, როგორც გზ. „Ноб. Обоа.“ — აი.

ამას იქით, თუ ესეც წესად შემო-ვიდა, აღმინანი ხალხში ვეღარასდ გა-ვა და ვეღარას ტყვის. იტყვი რას-დე აზრს და მაშინვე მოგაშინდებ-ბიან, მიზეზი და საბუთი გვითხოვო, თითქოს ადვილი იყოს საბუთის თან ტარება, თითქოს იგი ისეთი სუ-ბუქად სახილ ბარგი იყოს, რომ უპირაოდ წაიღ-წამოიღებინდეს აქეთ-იქით, ან ისეთი უბრალო რამ ქონე-ბა, რომ ყველას სახლის თაროზდ ელავოს დასტ-დასტად. რომ ჰქონო-დათ კიდევ საბუთი, როგორც უნდა წყე-ლოთ კრებამდე ეს მიზეზი და იშვი-თი საქონელი, როდესაც სომეხმა ქართველი უკრტინანი მუშეტი-კი აღარ დადევინეს ბარე-ბარბის სა-ხილავად...

კრების სითამად და თავ-გასულო-ბა იქამდის-კი მივიდა, რომ ძაგე-ბა გამოუცხადეს იმ თხუთმეტს-კაცს, რომელთაც სხენებულნი სრულ-ბოლოდ გამოსთქვეს და რომელ-თა შორის მე და „Ноб. Обоა.“ თუ არ ვეროთ, მხოლოდ იმიტომ, რომ იმ საზოგადოების წევრად არ

მეურნეო საურთიერთო ნდობის სა-ზოგადოების წევრთა პირველი წლის-თთვის კრება იყო. ამ დღეს კრებამ ყნად აიღო და წყალს მისცა წასა-ღებლად ერთი აზრი, რომელიც ფრიალ შესანიშნავია და, თუ ესლავე არა ეუშველეთო ამ წყალ-წაღებულს აზრს და მაგრად არ მოვეკიდებოთ, შეიძლება შორს სადმე წავიდეთ და ეს დიდი განძი ხელოდგან გამოგვე-ცალკოს. ამა მომისმინეთ, ჩემო მე-თხეველი.

საზოგადოებას მოხსნდა სურვილი 15 კაცისა, რომ თვ. გ. ს. მიქე-ლიძე და ბნინი თულაშვილი, სა-გინაშვილი და ხინანაშვილი განვა-ძიეთ და იმთა მაგიერ სხვანი ამო-გონიროთო. ეს თხუთმეტნივენი წვე-რნი იყვნენ ამ ახლად გაფორქქველი საზოგადოებისა, სხვანი არავინ გე-განოთ, და, ეს კიდევ რა არის, მთ-შორის ერთა ჩვენი ბუშებრა-ღე-გმირი და ეკნულიც ამ ჯერად, „ერ-თის აზნაურის“ სახელით გამოსული საზოგადო ასპარეზზედ. კრებამ მიო-თხოვა მიზეზი, საბუთი ასეთის სურ-ვილისა და ვერც ეს მიზეზი, ვერც ეს საბუთი ვერც ერთმა ამ თხუთმეტთა-განმა იყარ დასახელა. „რასაკვირ-ველია“ წამოიძახებეს მკითხველი ჩვენს უყვრ დაქრტორთან ერთად. წამოიძახებეს, კი, მაგრამ მე თუ მკითხავთ, აქ საკვირველი სულ არა

არის-რა. ან რად არის საკვირველი, თქვენს ლხენას, ისა, რომ თხუთმეტს ოთხი არ მოეწონოს? განა ცოტა მაგალითია ქვეყნაზედ, რომ ერთს მიგორე არ მოსწონს, ან ერთს — შრა-ველი, ან მრავალს — ერთი და ასეთ მოწონებ-დაუწებლისათვის საკვირვე-ლების ნიშანი არავის ამოსუკუბნის გვერდზედ? მე სხვისა ისე არ მივიკრს, ამ ჩვენს რედაქტორს, კუქიანს კაცს ეხსიან, — ეს როგორ მოუვიდა, რომ თხუთმეტმა კაცმა სურვილი გამო-სთქვა, ეგენი არ გვენდაო, და ჩსცი-გებია, მიზეზი, საბუთიო? ის ქართუ-ლი, ბრძენთა მიერ თქმული, ანდახ მაინც როგორ დაიფიქვდა, რომ „კ-ცია და გუნებაო“, „ზოგს მღდე-ლი მოსწონს, ზოგს — მღდლის ცო-ლიო!“ — ამ თუ არა, თუნდა ივა-თი ვილაპარაკოთ: ვთქვათ, სას-ტუმროში შეხვედით და გუუულოლო-ბით მოითხოვთ ბროწეულთა. სასა-ცილო და უცნაური არ იქნება, მო-ვიდეს სასტუმროს პატრონი და ყელ-ში გწვედეს, ეს გუუულო ლობიო რომ მოითხოვ, რად მოითხოვდ, მი-ზეზი და საბუთი მითხოვო?

დაწმუნებულ ვარ, ასე ჰქვი-რობდა სამართლიანდ ის თხუთმეტს-კაცი, რომელთა შორის უმეტესობა სასტუმროს პატრონი არიან და ასეთი ფიქრი, — ლობიოს მომთხოვნს არ ეკითხები, ლობიო რად მოიო-

თანს. ჰუმანობა ეხლანდელ დროში ანახრონიზიოა. ან ამაზე ნათქვამი: სიტყვებში შენმან გამოგზირის შენ. სხვას არ ანადურს არა სწამოვ...

ამს ბეჭედი, საქვეყნოდ სომეხის რედაქტორბოძით და, მაშასადამე, თვითონვე იძინან და სხვას-კი ემდურებოან ვიღაც გვეყვებით, მაგვრები...

უმიხოდ რა გამოდის? ისა, რომ სომეხის სომეხს ცხოვრების დედაბოძად ამისთანა მოძღვრებას უღებს, კაცო...

თუ შენ გეუცხოება, ჩვენ რაღას გვემართლები დანარჩენ სომეხებსაჲთა, ჩვენი ახალ მსენებელნი ამანუ უარესს სხვას გვეუფლებინათქო!

თუ შენ გეუცხოება, ჩვენ რაღას გვემართლები დანარჩენ სომეხებსაჲთა, ჩვენი ახალ მსენებელნი ამანუ უარესს სხვას გვეუფლებინათქო!

თუ შენ გეუცხოება, ჩვენ რაღას გვემართლები დანარჩენ სომეხებსაჲთა, ჩვენი ახალ მსენებელნი ამანუ უარესს სხვას გვეუფლებინათქო!

ქალის თქმა უთქმევდ, თუ აზროვნისათვის გულში მღერა შესაძლებელია, განა გულში ბანის თქმა-კი შეუძლებელია? ან აქ ხმის ამოუღებლობას ბოლო მოსდევს არა...

ნუ თუ მართლა კაცო-მოყვარეობა სომეხთა თვალში სულგლობას ასე ამბობს გაზეთი, რომელსაც სომეხი ჰყავს რედაქტორად, დანარჩენ სომეხბავ; უნდა ვიფიქროთ, მისი თანხანა, რადგანაც დღემდე ნიშნის თანხანაა, თუ არა და, რატომ ამისთანა მოძღვრებას თავისი შესაფერის სიტყვა არავინ უთხრა?

კიდევ ვიტყვი: ეს იმისთანა ამბავი არ არის, რომ სომეხი გასწუმებოდა. ეს იმისთანა ამბავი არ არის, რომ წამლად ეს ანდაზა ემბარათ: ყბდეს და დაიწყებდეს და მერჯოა. ეს იმისთანა ამბავი არ არის, რომ თავი იმართლოს... ამისთანაგზის მოძღვარი დიდრი არ არის კაცმა თავი გაუაღრდა და პასუხი მისცეს. კე მისტიკოსი და გულწმინდა სომეხი, რომელიც, სომეხთა სასახელად...

და ჩვენდა სასიამოვნოდ, არა ერთი და ორი ჩვენში, მოვალე იყო და არის ამ უქადრის და სათაქლო მოძღვრებას მანაც ვამკვიდვებოდა და მიმავლა მიუღის თავისი სა-მართლიანის გულის წყრომითა და რისხვითა. ქართველების ავად ხსენება და სომეხების მალა თაბრუ შესუბუხება თუნდა შეგრენობა მთქმელსა, ის მანაც არ უნდა შეგრენობა, რომ სომეხისათვის კაცო-მოყვარეობა სულგლობაა. ამს სასიკვდილოდ გადმეტრებულნი მტერიც არ იტყუარს, ის მანაც არ უნდა შეგრენობა, რომ სომეხისათვის კაცო-მოყვარეობა სულგლობაა. ამს სასიკვდილოდ გადმეტრებულნი მტერიც არ იტყუარს, ის მანაც არ უნდა შეგრენობა, რომ სომეხისათვის კაცო-მოყვარეობა სულგლობაა.

რაც შეგება ქართველების ავად ხსენებას და სომეხების მალა თაბრუ ზღმის, ამანუ მერე მოვილაპარაკებთ დანერგებით და ესე-კი ესეც ვიცნობთ, რომ საქართველოში უკულტურის შემოღებანი სომეხი ჰყავს ასე ვგასწავლის: კაცო-მოყვარეობა სულგლობაა.

თუ უკულტურა მართლა იმაშია, რომ კაცო-მოყვარეობა სულგლობა და განდევნილ უნდა იყოს კაცთა საცხოვრებელი, მტერთა ის უკულტურა შეარცხვინოს და მისი მოძღვრება ამისთანა უკულტურულ მოძღვრებისაგან, დღერთა მშვიდობაში მოხანობიარად და ჩვენ, ქართველებს-კი სხვა არა დაგვრჩენია ვარა და იმისა, რომ ვთქვათ: მოვიდა სომეხი და მოიტანა სხვა მებოა. თუ ამის თქმა არ უნდადეთ, თვითონ სომეხობას უნდა გამოვდგა აქ თავი და უარ ეყო ესეთი უკულტურული მოძღვრება და ქადაგება იმე გზით, რა გზითაც ვამტყუქვდ. ჩვენდა სამწუხაროდ, ეს ასე არ მოხდა და ამიტომ იძულებულ ვავდით ჩვენ გვეუტყა ის, რაც იმათი სათქმელია.

მთაწარის ბანაკგულმანი

გობათ ხარისხი: სამსახურის წესთა შესრულებას გამო უფროსობით ვალეგუქავა ასსესორებს კრეანს ოლქის სასამართლოს მანაგუგუას ამსანს სარაჯიშვილს და სხვანის მომწიგებელს: სასამართლოს მდგანს კალანდარიშვილს—ნაჯვარის სოკუტსაგან; ქუთაისის ოლქის სასამართლოს ბოქაფულს, ტრეუდარანს სოკუტსაგან ვაბაბაძეს—გოლაგუქავა ასსესორება; ქუთაისის ოლქის სასამართლოს კანკელდარაის მოხელეს გუგუნსკი სკერეტარის დემეტრას—გოლაგუქავა სკერეტარა; ამანუ კანკელდარაის მოხელეს, გოლაგუქავა რეგისტრატორას ოქროშიძეს—გუგუნსკი სკერეტარა და გოლაგუქავა რეგისტრატორას: ამანუ კანკელდარაის მოხელეთა კანდელასა და ნადირაძეს.

ჩარიცხულ იქნა: განჯის გუგუნსკი ვახსანის მარსის მეობრე ნაწილას მხლავი ბოქაფულას ადმინისტრატორა, ჰორუშიაი თავადა აბაშიძე—არქის კანკელდარა, უჩინდელსკი თანამდებობასკად დეტოლოგი.

დანიშნულ იქნა: გოლოპოე—მარსის მარსის უფროს თანამდებობას. ფოსტა-ტელეგრაფის დანაწილ ხარისხის მოხელეთა ჭეოთასის იანისმე ვარდსანიძე და სხვანისა ბესარაონ სხლამე—მე-VI ხარისხის მოხელეებს; ალექსანდრე ჯაბიძე—ჭეოთასის ფოსტა-ტელეგრაფის ფოსტარის მოხელე.

დათხოვნილ იქნა: აკადემიკოსობა გამო ჭეოთასის ფოსტა-ტელეგრაფის ფოსტარის მოხელე ივან გვათა.

ახალი ამბავი

დ. ცხსახალი. წარსულ კვირას აქ ვილაც ბოროტ-მოძმეული ორი დღეანი ვასტრესტეს ერის დამეს: ერთი ხარისხისა და მეორე მესასისა.

სიკუთვე მესათვე თითქმის ულუკმანურად დარჩა, რადგანაც იმის ავლადილებასა და თანხას სულ თხოვთმეტი უბის საათი შევადგინა; ქუთაისის მოუხარავთ თერთმეტი ვერცხლის საათი და იქ დატოვებულნი მხოლოდ ოთხი საათი, ისიც ბრინჯაოსი. ხარაზი მეორე დღესვე გამოვიდა ორ ურის ქაბულნი, რომლებზედაც გვივი მიიტანა, მაგრამ ამაოდ, იმას ნაკვალევსაც ვერ მიავრა და გულდაწყვეტილი დაბრუნდა უკან. ნუ თუ ადგილობრივმა პოლიციამ გულმტკიცეული მზრუნველობა და დახმარება არ უნდა აღმოუჩინოს დახარლებულთა!

სახელწმიფიო სამკომგზათა სამინისტროს ამ წლის ბიუჯეტ-დღირიცხვა დაბეჭდვა, რომლითაც ვადიდებულ იყო კახეთის რკინის გზის გამოსაკვლევად მშ ათასი მანათი, ამ ეთმად, როგორც ვთვითვთ, ამ გზის საქმის გამო სათავდაპირუთი კომისის უნდა დაიწყოს შემდგომობა კავკასიის უმაღლესის მთავრობის წამწეულობა გზათა სამინისტროს უნდა შე, რომ ამქართველ იქნას კახეთის რკინის გზის გამო გამოკვლევათა დაწყება.

ქალაქის გამგეობის კომისიის ნება დართავს ცხენის რკინის გზის უსახელო საზოგადოებისათვის გაიყვანოს მეორე ღანდგი ერთ კოკას ქუჩაზე, ვერის აღმართიდან მოკიდებული მიხვილის ქუჩამდე.

24 მარტიდან 25-მდე ხელახლად გახმდარან ავად გადმდღვის სენი ტუბოლიზმის 28. ამათში წითელია შეხვედრია—მომ, ჩუტუყვილია—6, ყელკრივება—1 და შევი სახად—1 (დავით ხანუკაშვილს, იერუსალიმის ქუჩაზე, ხერდინოვის სახლებში).

ჭეოთასის მიწების გამოყენების ივანოვის ობიექტის მამულების გაყიდვამ ისეთი უზედურება დაატექტორი ჩემს ამა თუ იმ აზრს, არა თუ არ დავთანხმება, ვამკიცხავს კიდევ! ით თუნდა »Hob. 0603.«-სა ჰკითხეთ, თუ ეს ასე არ არის? ახლა აქაც რომ აზროლოვებამ წამოხდინათ, თვით, რასაკვირველია, გამოვა, რომ »Hob. 0603.« სტყუარს, მაგრამ ჩვენთვის ლოგიკა ბოლოკის ფორადა არა ჰქონს. ან რა ვგინდა ლოგიკა, რომელსაც უმიხოდვ კარგადაც ვცხოვრობთ მე და პარუნ გ. თუშანიანიც, რომელიც მარტის თვისავით დაუდევარობს და იცვლება.

ვითვლებოდით. მოდი და სამარაალი სთხოვე იმათ? უფურცება იქნება და ამისთანა ტყუილად-კი არ უკეთინა, დარბანისებობა დავთბორ-ლებულმა »Hob. 0603.«-მ, რომ ყოველს სხვას შეწყნარება უნდაო. ჰე, მოხვდით თუ არა იმ ბატონებს და უფრო-კი თავ. ილია ჰუბაძესაც, რომელმაც ასტეხა ეს საქმე.

მეგრე რითი იმართლეს თავი? ჯერ აზრი გვიგინვთ და მერე შეწყნარება მისი მოითხოვითა. გავანოლო!.. მაშ გამოდის, რომ იმ თხოვნიტს კაცს აზრიც აღარა ჰქონია რაღა? ვეცოდა, მაშ ის ქვადლი რომ წარადგინეს, რომელიცდაც ხელი ეწერათ, აზრი არ იყო, მარა ჯანდაბა და ღონანა იყო?! ტყუილი იქნება და ასეთი? თუნდა ვგრამატიკის მხრივ გაისინჯეთ ამ თხოვნიტის ნათქვამი, თუ აზრი არ იყო. წინადადება ხომ სრულ-სა, ამ წინადადებას ქვემდებარე უმსმენილი ხომ აქვს და ბოლოს წერტილიც უფის. მაშასადამე, აზრი ყოფილა, ვინადგან ყოველი წინადადება შეიცავს რომელსამე აზრს. თუნდა »Hob. 0603.«-სა ჰკითხეთ, თუ ეს ასე იყო.

ლოგიკის მხრივია? ჩამახხა ამ დროს ყურბი მაცდურმა და ის მე-მეფეთა ეს ჩამოხახხი, რომ იქნაღამ სამეღნე ვთხოვნი თვამში. ეს-და გვაკლდა? ახლა ლოგიკა წამოკითხეს

თავს-მეთვე, ვიფიქრე და მოითხოვეს, რომ სულ ჩემკენ მოთაღეთ და თქვენ ნულარას დანარჩენებთა; სადღე მე არა ვარ, იქ აზრის ჰუპანებაც არ არისო. მაგრამ შორს ჩვენგან, სულთ ბოროტო, ნუ მოვლენილხარ ჩვენდა აღმაშფოთარად-მეთო, ვავასავსევე ხელები და, დარწმუნებულ ვარ, სწორად ამ დროს ჩემთან ერთად, ვწოა »Hob. 0603.«-ც, იმ ერთის წერილის ავტორიც და ერთი აზნაურიც? ხელებს ასავსევედნენ იმევე მაცდურის განსაცდებლად.

ლოგიკა... ახლა მე ლოგიკა რომ ჩავიხილოთ საქმეში და იგი ვინ-ხართი აღდ-საზომოდ, მაშინ ხომ-ღმერთო, შეგვკადე!—ჩვენის სასიკვდილო მწერლისა და. სოსლონ-ზოილის მიერლი სამწერლო მოღვაწეობა ერთი დიდი ულოგიკობა და უზნობა იქნება, თავიდან ბოლომდის, დასაწყისიდან დასასრულიმდის! მაშინ ხომ ვეულა თანამად მივა პატრეცემულ ბე გ. თუმანიანთან (უკრაველ, კინაღამ თუმანივი არ წამოდეს!) და ტყუილს,—რაც იყავი, რატომ ის აღარა ხარ, და რაც ხარ, რატომ ის არ იყავი?! მაშინ ხომ მთლად ჩვენის ბანკის გოლიათი სარბოციის ნათქვამ-ნალაპარაკევი მოლოდინი ჩაფურქვდებოდა და სამირაკელი უტვად, თვალის ერთ დახმამების უმაღ გამოეთხრებოდა...

არა, არა, ღმერთო, ნუ უსმენ ჩვენს თა მტერთა და დუშმანთა, შორს ჩვენგან აზროლოვებ... კარგი, აღარც აზრი გვინდა, ვთქვათ, აზრი არ არის იმე, თუნდა სტრეგილი უფროდეთ იმ თხოვნიტის ნათქვამს. განა სურვილს-კი შეწყნარება არ უნდა უნდა, უეჭველად უნდა, უსიკვდილოდ უნდა და ამანუც, რასაკვირველია, დინჯი »Hob. 0603.«-ც სულ კუნტარულში დამეთანხმება. რატომ არ უნდა ვაგვიერთა ანგავოში ასეთის სურვილისათვის, მით უმეტეს, რომ ეს სურვილი არც ასეთი უსახელო იყო, როგორც ისინი ამბობენ. მაშ პატრეცემულ ბე გ. ხელაძის ნათქვამი, რომ ერთი შვილი მყავს და სასტამბო საქმე-კი მე არ მომცესო, საბუთი არ არის? მაშ არ ნაკლებ პატრეცემულ ი. მიმინაშვილის ნათქვამი, რომ იმდენს არ ვგაძლევდ, რამდენი იც ვგინდაო, საბუთი არ იყო, მე-რე რა საბუთი—სურვილი ვგინდა? ზედ ორმოცეუბით შეყვეტილი? მაშ უფრო არა ნაკლებ პატრეცემულ ა. მისი სიტყვა, რომ მხოლოდ თავი. ვ. მიტეღამე არ ვგინდა, დანარჩენები »გარნირია«-ო, საბუთი და მიზეხი არ იყო!

ას, ასეთი გარნირიაში სურვილი, რომელსაც მწვენიერი ომზივარი ასლიოდა და საუცხოო სუნა ულიოდა, არ ეგებათ და უარ-ჰყვიან. მარ-

თალს ჰმრძანებს ბძქინთ-უბრძქნის და ჰუკის კოლოფი »Hob. 0603.«-თავის გუშინდელს ნარკვევში, ეს რომ შემუწყნარებლობა სხვისის »ახარასა«, უნატრეცემლობაა დამინინისა. რუსთაველის პოემის ლექსიც რომ ღამაზად აქვს მოყვანილი გზ. »Hob. 0603.«-ს,—»კოლოფი შევან რაც სდგას, იგივე წარმოსდგებაო«. ოღონდაც, რომ რაც გ. თუშანიანიც სდგას, იგივე უნდა წარმოსდგეს, ამას ხომ უნდა საბუთი არ უნდა... დიად, ბ-ნ თუმანიანს სრულიად და საესემბით ვეთანხმები, რომ კრების წევრთა დიდი შეუწყნარებლობა გამოიჩინეს აზრისა და ამასთან, დამევენ მე, ამ გარნირიაში სურვილის უარ-ყოფით ისიც დაამტკიცეს, რომ ვერაფერი ვასტრონიმები ყოფილან!

ყველა, ყველა და თავ. ილია ჰუბაძეს არა ჰქონდა უფლება ასეთი უკული ვასტრონიმობა გამოიჩინებოდა, რომ ის თხოვნიტეული მიხის გაზეთის »ივერიის«-მითხველეთი ყოფილან! ულიოვობა იქნება ამისთანა! მე შენს გაზეთს ვკითხულობდ და შენ მაინც ჩემი აზრი არ მოეწონდეს! მაშ რაღადა ვკითხულობდ, »ივერია«-ს, თუ იმისი რე-

დატკორი ჩემს ამა თუ იმ აზრს, არა თუ არ დავთანხმება, ვამკიცხავს კიდევ! ით თუნდა »Hob. 0603.«-სა ჰკითხეთ, თუ ეს ასე არ არის? ახლა აქაც რომ აზროლოვებამ წამოხდინათ, თვით, რასაკვირველია, გამოვა, რომ »Hob. 0603.« სტყუარს, მაგრამ ჩვენთვის ლოგიკა ბოლოკის ფორადა არა ჰქონს. ან რა ვგინდა ლოგიკა, რომელსაც უმიხოდვ კარგადაც ვცხოვრობთ მე და პარუნ გ. თუშანიანიც, რომელიც მარტის თვისავით დაუდევარობს და იცვლება.

ასე ვახლავთ: რედაქტორი ვილდებულობა თავისის გაზეთის ყოველ სიტყვილის აზრს დავთანხმდის, მით უმეტეს, თუ ეს მკითხველი დიდის ხნადგან იწერს გაზეთს. აი მე, თქვენი უმორბილესი მონა, »Hob. 0603.«-ს გულ-მოდინე მკითხველი ვახლავთ და კიდევ ამიტომ ამ გაზეთის ყოველი სიტყვა აზრი დიდდ მოსწონს, ხოლო ამ დღევანდელს წერილს-კი, რასაკვირველია, აღტაცებით წაითხოვას.

მაშ წარვედ ჩვენგან მართლ-უკუნე აზრო და ლოგიკავს... ვაუ-მარჯოს ლოგიკობას და იმის მოცულებით პარუნ გუქურქ თუმანიანს და დვეშორს და. კვლავ, ვარგვად მწერალთ და გულ-მო-კი ულოგიკობის ყლორტზედ უზნობა ჩანების ხმა შეწყობათა და ტურვად მსტიკინათ...

რიალი, როგორც არ ენსომება მიხედობა... 760,648 მან.

* ქალაქის გამგებამ კარგა ხანია დაადგინა... 1897 წლის 1 იანვარს...

* პარსკეცს, 28 მარტს, კავკასიის სასოფლო სამეურნეო სინდრატორგო...

* ამ ვამალ ტფილისში იმყოფებოდა 27 მარტს ქალაქში ჩამოსულნი...

* ტფილისის გუბერნიის ექიმს ტ. ხ. ქიქოძეს საკრილო დაუხმავს მეტეხის ციხის სახადეყოფის ვალი...

* საყვარელითა კამიტეტს საკრილოდ უყენია მეტეხის ციხეში საზოგადო სამრეცხველო დასაწყობის და...

* 25 აპრილს ტფილისის ოლქის სასამართლო სტეფანე მურავლევის, ილია ნოსავის, სარდლი ხაჯიძის და...

* კავკასიის სამოსწავლო ოლქის ურდოს შუამდგომლობა აღიძრავს... 1896 წლის 1 იანვარს...

* 1896 წლის განმავლობაში ტფილისის საგუბერნიო საკრებულომ...

* ქალაქის გამგებამ კარგა ხანია დაადგინა... 1897 წლის 1 იანვარს...

* პარსკეცს, 28 მარტს, კავკასიის სასოფლო სამეურნეო სინდრატორგო...

* ამ ვამალ ტფილისში იმყოფებოდა 27 მარტს ქალაქში ჩამოსულნი...

* ტფილისის გუბერნიის ექიმს ტ. ხ. ქიქოძეს საკრილო დაუხმავს მეტეხის ციხის სახადეყოფის ვალი...

* საყვარელითა კამიტეტს საკრილოდ უყენია მეტეხის ციხეში საზოგადო სამრეცხველო დასაწყობის და...

* 25 აპრილს ტფილისის ოლქის სასამართლო სტეფანე მურავლევის, ილია ნოსავის, სარდლი ხაჯიძის და...

* კავკასიის სამოსწავლო ოლქის ურდოს შუამდგომლობა აღიძრავს... 1896 წლის 1 იანვარს...

* 1896 წლის განმავლობაში ტფილისის საგუბერნიო საკრებულომ...

გადარება ბუკის ადგილიდან თხოველი მოსდეს, ავადყოფ ვენებისათვის შაბამანი და გოგონის მიგეცილიყო.

* ქალაქის გამგებამ კარგა ხანია დაადგინა... 1897 წლის 1 იანვარს...

* პარსკეცს, 28 მარტს, კავკასიის სასოფლო სამეურნეო სინდრატორგო...

* ამ ვამალ ტფილისში იმყოფებოდა 27 მარტს ქალაქში ჩამოსულნი...

* ტფილისის გუბერნიის ექიმს ტ. ხ. ქიქოძეს საკრილო დაუხმავს მეტეხის ციხის სახადეყოფის ვალი...

* საყვარელითა კამიტეტს საკრილოდ უყენია მეტეხის ციხეში საზოგადო სამრეცხველო დასაწყობის და...

* 25 აპრილს ტფილისის ოლქის სასამართლო სტეფანე მურავლევის, ილია ნოსავის, სარდლი ხაჯიძის და...

* კავკასიის სამოსწავლო ოლქის ურდოს შუამდგომლობა აღიძრავს... 1896 წლის 1 იანვარს...

* 1896 წლის განმავლობაში ტფილისის საგუბერნიო საკრებულომ...

Table with 3 columns: Name, Value, Total. Includes entries like 'ნოვის', 'ნოსის', 'ანანოვის სკოლა'.

პატარა საშუაბი

უმოქალაქო დამტკიცებული სა-მოსწავლო გეგმა, რომლის ძალითაც...

* ქალაქის გამგებამ კარგა ხანია დაადგინა... 1897 წლის 1 იანვარს...

* პარსკეცს, 28 მარტს, კავკასიის სასოფლო სამეურნეო სინდრატორგო...

* ამ ვამალ ტფილისში იმყოფებოდა 27 მარტს ქალაქში ჩამოსულნი...

* ტფილისის გუბერნიის ექიმს ტ. ხ. ქიქოძეს საკრილო დაუხმავს მეტეხის ციხის სახადეყოფის ვალი...

* საყვარელითა კამიტეტს საკრილოდ უყენია მეტეხის ციხეში საზოგადო სამრეცხველო დასაწყობის და...

* 25 აპრილს ტფილისის ოლქის სასამართლო სტეფანე მურავლევის, ილია ნოსავის, სარდლი ხაჯიძის და...

* კავკასიის სამოსწავლო ოლქის ურდოს შუამდგომლობა აღიძრავს... 1896 წლის 1 იანვარს...

შეაქცია, მაგრამ მდედვლმა 12 მანათი ათხოვა...

* ქალაქის გამგებამ კარგა ხანია დაადგინა... 1897 წლის 1 იანვარს...

* პარსკეცს, 28 მარტს, კავკასიის სასოფლო სამეურნეო სინდრატორგო...

* ამ ვამალ ტფილისში იმყოფებოდა 27 მარტს ქალაქში ჩამოსულნი...

* ტფილისის გუბერნიის ექიმს ტ. ხ. ქიქოძეს საკრილო დაუხმავს მეტეხის ციხის სახადეყოფის ვალი...

* საყვარელითა კამიტეტს საკრილოდ უყენია მეტეხის ციხეში საზოგადო სამრეცხველო დასაწყობის და...

* 25 აპრილს ტფილისის ოლქის სასამართლო სტეფანე მურავლევის, ილია ნოსავის, სარდლი ხაჯიძის და...

* კავკასიის სამოსწავლო ოლქის ურდოს შუამდგომლობა აღიძრავს... 1896 წლის 1 იანვარს...

* 1896 წლის განმავლობაში ტფილისის საგუბერნიო საკრებულომ...

* 1896 წლის განმავლობაში ტფილისის საგუბერნიო საკრებულომ...

ნარკვევა

გაზეთი „კავკავ“-ში დაბეჭდილი საუკურობადეზო წერილი თავ. სო-სიკოთა თარხნიშვილისა, რომელიც...

Table with 3 columns: Name, Value, Total. Includes entries like 'გ. მ. არაქ-ლოვის მამული', 'ბ. ი. ხაზინაძის'.

ნობლი. ვგონებ, არც ერთი იერი ისე თანაფარობით და გულ-წრფილად არ ეცხრობა ბერძნების...

პეტროს მახლობლად კრიტიკის მიმართ... მანაქს დანარჩენი დიდ სახელმწიფოთა გემებთან ერთად იტალიის გემებით...

ნოს და ამით საბერძნეთის ჯარის ხელმძღვანელი მუჟაფერი... თვის სახელმწიფო ოსმალეთის სახელმწიფო მთავარი...

ოტომის ლიტერატურის წიგნის კითხვა... განსაკუთრებით ისტორიის, ბიოგრაფიისა და გეოგრაფიისა...

ჯარის ორი ორჯობა პოდოლოკოვი კის უფროსობით... ლევანტში ორი ნაღიანი გემი მივიდა.

მეშვი იღიანს არ ჩაეგვიან, რის გამოც ოსმალეთის უზენაესი უფლებამოსილება მიეყვება...

აღმოსავლეთის საზღვაო. ვაზ. ატონის კორესპონდენტი მისულა თესალიაში...

სადაც საბერძნეთის უმთავრესი ჯარია დაბინავებული და იქაურებთან დაუთვალად მისი მისიონერები... დღეს მისი მხედრობა...

დამავერიძე

ხუდნაყვას სისულელაჲ და კიდევ ამიტომ თათქმის ყოველს სულელს ხუდნაყვად მიაწინა თავი.

ტკბილად სურავლი, მკვრამ სსსურ. კელად ყოფას უფრო ტკბილია.

ბუნებრივად ჭკუას თათქმის ძალე-უმს ყოველს განხატვას განკეთებულის ადგილად დაიჭვრას, მკვრამ ანა გავას განათლებასე-ვა ბუნებრივად ჭკუას ახგავდას და ჭკურს ან შეუძლიან.

შურნალ-გაზაქშიძისამ

ამ ბოლოს დროს ხშირად გვმანი საუბარი იმის შესახებ, რომ მეცნიერება დღითიდღე ფრთხვს ისმება...

აი რა საკერძო დღეა სადაცია ამბავი მიუჭერია-გახტო „Revue Scientifique“-სთვის ბერლინის უნივერსიტეტის ფროფესორისა და სამეცნიერო აკადემიის წევრის კარლ შუბერს.

ორის წლის წინადაც, -სწერს პროფესორი, -შერადონი მოიყვანეს ორის წლის ბავშვი, რომელიც შემეხარება კოხტულაობა და ლათინურსა და გოთიურის ასობებით დაწერილს სიტყვებს...

განდა ამისა ოტომის შვენიერად კითხვალას თუშე იმისი ხელმძღვანელებს, რომლის წაქითვებაც ბევრს ნაწილად კაცს გაუბრუნებდა...

„ღიღო ომ. ლ.-თან 18. X 18, ნახ. დამ. იქნა“. ოტომამ ჰამდა თუ არა, იმ წამსვე წაითხა: „ღიღო ომში ლიტორკთან 18 დეკემბერს 1813 წელს ნაილოვანი დამარცხების იქნა“...

გისაც-ი უზახავს ეს ბავშვი ხვადა გაოცებულად მისი გონიერის ამის გამოცხადებებით და საოცარს მესხრობებით, საყურადღებოა, რომ ბავშვის სურვილით არ ამყოლებს თვის საოცარს გონებით, თუმცა ყველაფერსა ჩანსინონებზე, საკერძოლი გონიერის რა ნაზარა ამ ეპიოდ ოტომის თვის წილია...

ბაშარასტში, დიდბრი სტურღლამ განაცხადა, რომ მეფემ კანბერტის შეღებვა მომხარაოვო, როგორც ისმის, ახალი სამინისტრო ხვალ წარსდება პარლამენტის წინაშე.

„London Times“-ს კონსტანტინეპოლიდან დღემოტიც კარებენ: „წარსულს კვირაში პორტამ სხვა სახელმწიფოებში მყოფი თავის წარმომადგენელთა სამი მიწერილობა გაუგზავნა...“

„Daily News“-ს კანფავა ბავშვი ბრუნდა: რუსეთის გემი „იმპერატორი ალექსანდრე II“ სუდის ნავთსადგურებიდან წასლის აპირებს...

კონსტანტინეპოლი. პორტამ ელჩებს აღუყვ, რომ კონსტანტინეპოლი მოწინააღმდეგე იქნებოდა...

ბულონი. 28 მარტს კუნძულ კრეტელად გავაზენილი იქნა ქვეითა

ნეტარმუშგის ბარუკ, 28 მარტი

Table with columns for names and numbers. Includes names like 'სული მანეთიანი იქ...', '50%', '211/4', '101/4', '99/4', '102', '99/4', '102', '99/4', '98/4', '277/4', '245'.

„იმპერიის“ ფოსტა.

ფოსტის უსაფრთხო კაცს: თქვენ გემო გეგმავილი ნავეცხები ცუდად არის მიცემული...

კაბას. ს. ო-შვილს: თქვენ მიერ მიუჭერია ამბავი სრულიად დასაყურებელი არ არის და ტყუილად გავიგონათა...